

عنوان مقاله:

اقدام پژوهی : چگونه توانستم مشکل کمروبی دانش آموز پایه ششم آموزشگاهم را کاهش دهم ؟

محل انتشار:

پنجمین همایش ملی پژوهش های حرفه ای در روانشناسی و مشاوره با رویکرد ازنگاه معلم (سال: 1402)

تعداد صفحات اصل مقاله: 10

نویسنده:

آرین زاغکوب - کارشناسی ارشد، حسابداری، دانشگاه آزاد ملارد اداره آموزش و پرورش شهرستان ملارد، آموزشگاه شهید مفتح

خلاصه مقاله:

بسیاری از دانش آموزانی که در مقایسه با هم کلاسی هایشان، در کلاس غیرفعال اند، از نظر آموزشی و اجتماعی از رفتار مناسبی برخوردارند، اما نسبت به دیگر دانش آموزان آرام تر بوده، از انجام کار با دیگران سرباز می زنند. بعضی از این دانش آموزان به درجات مختلف، با مشکل خجالتی یا گوشه گیر بودن مواجه اند و عده کمی از آن ها ممکن است به سمت اسکیزوفرنی سوق پیدا کنند. این مقاله حد واسط این دو گروه از دانش آموزان را مد نظر قرار داده است، دانش آموزانی که عموماً به عنوان بچه های کمرو (فاقد اعتماد به نفس و نگران از نظر اجتماعی) یا گوشه گیر (کسانی که حاضر جواب نیستند، تمایلی به برقراری ارتباط ندارند و خیالباف اند) شناخته می شوند. همان طور که می دانیم هر جا که انتظارات اجتماعی جدید و مبهم باشند، درجاتی از خجالت کشیدن، طبیعی است اما خجالتی بودن وقتی تبدیل به یک مشکل می شود که صرفاً وابسته به موقعیت نبوده، بلکه اختیاری باشد، تا جایی که به فرد برچسب خجالتی زده شود. به ویژه در موقعیتی که فرد این برچسب را پذیرفته، آن را درونی کند، ممکن است الگوی جامعی از خجالتی بودن در او ایجاد شود و علائم دیگری مثل: عدم اعتماد به نفس در ورود به موقعیت اجتماعی و ناراحتی و سرباز زدن از ظاهر شدن در حضور دیگران، در وی ظاهر گردد. امسال من هم در کلاس ششم خودم در آموزشگاه با نمونه ای از این دانش آموزان کمرو و خجالتی روبرو شدم.

کلمات کلیدی:

کمروبی، گوشه گیری، مدرسه، پایه ششم، اقدام پژوهی.

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1758920>

